

Ressò

Febrer 14

Josep i Maria entrant al Temple per presentar-hi Jesús

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Vi nou en bots nous

En la presentació del llibret “Els signes del Regne de Déu” que fem servir aquest curs en les reunions, se’ns diu que a mesura que anem aprofundint en els evangelis descobrim autèntiques mines d’espiritualitat i compromís. I hem d’agrair a l’autor, el jesuïta Francesc Roma, que en cada capítol ens “provoqui” a potenciar l’espiritualitat i el compromís com amics i amigues, deixebles de Jesús. Això passa de manera magnífica en el guió sisè, com ara comentaré.

Un guió és una guia que hem d’aprofitar adaptant-la a les circumstàncies personals i del grup de manera que com diu la pregària final, que se’ns faci el do d’un cor nou que sàpiga fruir del gust del vi nou de Jesús, el gust del Regne de Déu. Que ens endinsem més en el canvi de perspectiva religiosa que Jesús porta i ens deixem portar per l’alegria de la vida cristiana. Per això amb Jesús hem de superar les temptacions del desert que s’ha tractat en el tercer guió, però que l’autor ens recorda en el punt 2, que sempre les hem de tenir presents.

Recollim algunes frases mestres. En el punt 1 “Jesús sap que la nova fe i la nova religió, el Regne de Déu, és una qüestió del cor”, en el punt 3 sobre el canvi de perspectiva religiosa que porta Jesús, unes frases en lletra cursiva remarquen la seva importància i cal que no les passem massa de pressa com si fos ja una cosa connatural en nosaltres. Sempre som aprenents en valorar que “el més important és la dignitat de la persona”. També el punt 4 acaba dient “més val la fortalesa d’esperit en el moment de la prova que no un ritual religiós”.

Com a coronament de tot el guió en el punt 5 es tracta breuement sobre l’alegria en la vida cristiana. Ens invita a situar l’alegria dintre l’espessor de la realitat, més enllà d’uns sentiments eufòrics o de viure com en un núvol favorable en la vida. Per això ens recorda oportunament el text famós del Cohèlet. És bo que ens parem a ponderar aquest text i a la vegada millorar la nostra cultura bíblica.

Proposo fer una altra reunió en la qual es relacioni aquest guió amb “Evangelii Gaudium” escrita pel Papa Francesc. L’alegria és tractada del 1 al 13. Es molt bonic i profitós per als grups de Vida Creixent el text sobre l’eterna novetat: el 11. en relació a la renovació eclesial, això de vi nou en bots nous, mirem del 26 al 33.

Mn. Josep Hortet

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d’17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada:
Josep i Maria entrant al Temple per presentar-hi Jesús.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

Espai de reflexió i silenci

La pregària de Charles de Foucauld

Charles de Foucauld va nèixer el 15 de Setembre de 1858 i va morir assassinat el 1 de Desembre de 1916. Tenia 58 anys.

El Pare Foucauld ha estat un testimoni privilegiat de l'experiència de Déu enmig del món. Es creia que la seva presència a l'ermita del Asekrem, en el punt més alt de les muntanyes del Hoggar, o en Tamanrasset, va ser un retir, com en el seu temps varen fer el Pare el Desert, però, de fet, va ser tot el contrari: va anar-hi per a viure la vida de Natzaret amb els nòmades més aïllats i més pobres. Aquesta era la seva pregària:

**Pare meu,
m'abandono a Tu. Fes de mi el que et plagui.
Sigui el que sigui el que facis de mi,
te'n dono gràcies.
Estic disposat a tot, ho accepto tot,
mentre la teva voluntat es faci en mi
i en totes les teves criatures,
no desitjo altra cosa, Déu meu.
Poso la meva vida a les teves mans,
te la dono, Déu meu,
amb tot l'amor del meu cor, perquè t'estimo,
i és per mi una necessitat d'amor,
donar-me, posar-me a les teves mans sense mesura,
amb una infinita confiança,
perquè Tu ets el meu Pare.**

La Presentació del Senyor en el Temple

Sant Simeó i Santa Anna, profetes del temple

La història dels Sants Simeó i Anna, dos ancians profetes del Temple es una creença cristiana a cavall entre les escriptures i la tradició. D'acord amb el Evangeli de Lluc, els pares mortals de nostre Senyor Jesucrist anaren el Temple, quaranta dies després del seu naixement per complir amb el tradicional ritual jueu.

En el moment que Maria i Josep entraren al temple, Sant Simeó estava a prop. L'Evangeli diu que era una home just i devot que esperava el consol d'Israel (Lluc2,25). Deu li havia promès que no moriria fins que el Messies promès, Crist el Senyor, vingués al món.

Lluc permet en la tradició fer algunes ampliacions sobre la vida d'aquest Sant. Les histories orientals, seguin la carta de Aristeas, mencionen que Sant Simeó era un dels 72 erudits suposadament dedicats a completar la primera traducció de la Escriptura del nou hebreu al grec antic. Un dia va rebre una revelació de l'Esperit Sant perquè anés al Temple, i es aquí on la tradició segueix de nou en la Escriptura (Lluc 2,27). Era el mateix dia en que la Verge Maria i Sant Josep anaven al Temple per complir el ritual prescrit per la Llei jueva.

La tradició oriental afirma que Simeó podria haver estat sacerdot, això explicaria que estigués en el temple. Els Pares de la església que ho mencionen són: San Atansi el Grande, Sant Ciril de Jerusalem i Sant Epifani de Salamina, en Ensenyances sobre els Pares de l'Antiga Llei.

El evangelista Lluc parla en el tres versicles d'aquesta història de la Presentació sobre una misteriosa profetessa anomenada Anna, que també va anunciar el Messies. Anna no s'apartava del Temple servint a Déu amb dejunis i oracions. I era present en el mateix moment que Simeó, i comença a donar gracies al Senyor, parlant sobre aquell nen a tots els que esperaven la salvació de Jerusalem.

Sant Simeó i Santa Anna són els patrons del nostre Moviment Vida Creixent, que celebrem cada any el 2 de febrer a la Basílica Parroquial de Sant Josep Oriol de Barcelona, dia de la Presentació del Senyor, del que donarem informació en el proper Resson de març.

Narcís

Extret i resumit d'internet a l'enllaç:

www.preguntasantoral.es/2012/02/santos-simeon-y-ana-profetas

La unitat d'Espanya, un bé moral?

El cardenal Antonio M. Rouco, quan va pronunciar el seu discurs inaugural de la CII Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), va apel·lar a la moral per defensar «la unitat de la nació espanyola» i el respecte a la Constitució. José María Gil Tamayo, secretari general de la CEE, encara va ser més contundent: «Posar en perill la convivència dels espanyols negant unilateralment la sobirania d'Espanya sense valorar les conseqüències greus que aquesta negociació podria ocasionar no seria prudent ni moralment acceptable. Pretendre unilateralment alterar aquest ordenament jurídic d'acord amb una determinada voluntat de poder local o de qualsevol tipus és inadmissible.» No han faltat respostes. El P. Salvador Plans, monjo de Montserrat, va afirmar: «Ens dol que el camí que segueix el nostre poble sigui considerat per alguns cristians imprudent i moralment inacceptable.» Cinto Busquet, sacerdot i teòleg, en aquest mateix setmanari, amb data del 29 de desembre, va reflexionar en la mateixa línia amb argumentació excel·lent.

La moral es preocupa sobretot de la convivència dels ciutadans, les decisions polítiques dels quals poden ser moltes i diverses. L'estructuració en estats no respon a una fórmula única. Si Escòcia decideix convertir-se en estat independent no constituirà cap problema moral. Les afirmacions de les dues figures rellevants de la CEE s'excedeixen del seu camp propi i es converteixen en corretja de transmissió dels partits polítics. No s'ha observat anteriorment cap preocupació quan s'han produït manifestacions de catalanofòbia, s'han realitzat boicots comercials, s'ha utilitzat l'atac a Catalunya com a rèdit electoral, s'ha pugnat per destruir la unitat lingüística del català en contra de la Constitució tan invocada (art. 3.3), s'han portat a terme campanyes mediàtiques difamatòries, s'han ultrapassat els límits de la mal anomenada solidaritat... Totes elles situacions de convivència, moralment reprovables. Per resposta, un silenci responsable, potser còmplice. El govern d'Espanya, amb l'ajuda dels poders mediàtics i les elits extractives, no ha analitzat encara les raons per les quals molts ciutadans de Catalunya demanen la independència, ja que defensa els seus interessos de grup embolicat en la bandera espanyola. Amb arguments fal·laços, s'utilitza una Constitució democràtica per negar la democràcia. Una consulta, sigui quina sigui, no pot ser mai inconstitucional. Quan es conegui el resultat, es veurà si encaixa o no en la Constitució. Moment per dialogar, aleshores, sobre la conveniència de reformar-la. En cas contrari, s'aboca a la negació de la democràcia com a voluntat popular i a la paràlisi política i social. Tant la manifestació com la via catalana van ser exponent d'una il·lusió col·lectiva, sense agressivitat envers els ciutadans espanyols. La creació d'un Estat independent podria beneficiar tant Espanya com Catalunya. La convivència és més important que els diners. Val més ser bons veïns que mals germans.

Lluís Serra

Germà marista, secretari general de la Unió Religiosos de Catalunya
Article extret de CatalunyaReligió.cat

Resiliència: creixement interior en la vellesa

Al reflexionar sobre el món de la gent gran, no resulta gens difícil deixar-se portar per la tendència de subratllar les carències i necessitats que comporta aquesta etapa que no pas els guanys o beneficis, de manera especial quan el procés que es viu en aquesta etapa sol anar acompanyat de elements de dependència o incapacitació de les denominades activitats de la vida diària (AVD).

Davant aquesta realitat palpable és molt fàcil i temptador veure la realitat de la vellesa com un “tempus” de crisi. I realment és així. És una realitat de crisi de identitat, d'autonomia, de pertinença, que sembla donar pas a una experiència subjectiva del procés, viscut de manera personal i original.

Tot aquest panorama indica que la gent gran present ha tingut que ajustar i sobreviure a innumerables situacions d'adversitat a través de processos d'adaptació, els quals, aconsegueixen mantenir un adequat nivell de funcionament, i feliçment, una alta o adequada satisfacció amb la vida i el benestar, és a dir, han mostrat “RESILIENCIA” davant les adversitats que li han anat sorgint al pas dels anys. Podem dir que la vellesa és un període caracteritzat per l'activació de la “RESILIENCIA”.

Les palmeres doblegant-se fins a tocar a terra al pas del vent, però que es recobren i continuen creixent, enrobustint el seu tronc, la seva resistència per a nous embats, és potser la millor imatge metafòrica per parlar d'aquest nou concepte. És una manera

plàstica de mostrar, copsar i donar resposta de fortalesa davant les dificultats que pot presentar una crisi. I no podem oblidar que envellir, és vist també com un procés de crisi.

En efecte, la gerontologia ha presentat de diverses maneres l'art d'envellir com una crisi, sota les següents divisions: de identitat, d'autonomia, de pertinença (confer. Laforest J., “Introducció a la gerontologia, l'art d'envellir; Herder. Barcelona 1991; pàgs 74-174”). Laforest en aquestes pàgines descriu l'experiència d'aquesta etapa com un moment “crític”. Crisi en grec significa “oportunitat”. En la feblesa, es presenta també com una oportunitat de viure d'una o de una altra manera el que no es pot canviar, en actitud sempre de superació.

La crisi, també en el sentit etimològic del terme, pot comportar una oportunitat del desenvolupament humà i del seu creixement interior. El concepte de resiliència, com he apuntat amb anterioritat, és un concepte novell dins del món de la psicologia. Aquest terme tant de moda en l'actualitat dins del camp de la psicologia i de l'espiritualitat, inicialment, pertanyia al món de la física, el qual, servia per identificar la qualitat de alguns materials per resistir i recuperar-se davant els embats d'una força externa.

Aquest concepte, la resiliència, aplicat al món de la gerontologia, invita a mirar positivament a la persona que s'endinsa o viu l'etapa d'envellir, centrant amb més força en l'aspecte de les possibilitats que no pas tant en les carències. És

molt palpable que en la nostra societat i cultura actual el ser gran no es del tot molt ben valorat, encara que tothom hi fa esforços per arribar-hi. Es detecta, encara que, de manera subtil, una “gerontofobia social”, i això porta a que una de les causes del deteriorament de la qualitat de vida en la vellesa sigui l'aïllament social, lligat a l'exclusió i al repudiament. La mirada resilient a la vellesa ens invita, a dissenyar uns nous models de intervenció educatius i estimuladors per encarar una vellesa sana, activa i amb qualitat.

La resiliència personal, de la persona gran, consisteix en tenir la capacitat d'afrontar la crisi, reconstruir-se i no perdre la capacitat d'estimar, lluitar, de resistir, sinó més be, potenciar els recursos interiors per lluitar-hi.

El que des de la psicologia és vol expressar, la gent gran que pertany a Vida Creixent ho viu a flor de pell. Tenen els recursos resilents en plena efervescència, em refereixo al trípede en el que es fonamenta el Moviment: formació, apostolat i caritat. Tots tres recursos donen aquella força interior necessària per vèncer tots els embats que viu la gent gran avui. Han estat aquelles palmeres que s'han sobreposat a la llau de dificultats i problemes de la seva dilatada vida i ho han fet des de la força

de la pregària i confiança amb Déu, la gran força de l'home i fent-ho extensiu a la resta de coetanis i generacions futures, en l'apostolat i l'exercici de la caritat, no deixant la formació integral necessària, per aprendre a veure com ve la propera. En la vellesa, aquest recurs, la resiliència, és un desafiament particular. És una etapa en la que s'imposa el fer un balanç, és habitualment el temps de l'adaptació a una dependència que pot arribar a ser dolorosa, però sempre després de la fosca nit, ve l'alegria de la nova albada. Potser sigui aquest un dels objectius pels quals aquest recurs s'ha arrelat tant en la reflexió gerontològica: fomentar la resiliència en la crisi. I ser persona gran, viure aquesta etapa de la vellesa de manera resilient és encara font de major felicitat, tal com diu l'Escriptura: “Vindré a explicar, Senyor Déu meu, els teus prodigis, recordaré que és única la teva bondat. M'instrueixes, Déu meu, des de petit, i encara avui proclamo les teves meravelles. I ara que sóc vell, amb cabells blancs, no m'abandonis, Déu meu, fins que proclamis el teu poder a aquesta generació, la teva força a tots els qui vindran”. (Sl 71 16-18).

*Juan Manuel Bajo Llauredó
Consiliari Diocesà de Tortosa.
Màster en Gerontologia Mèdica i
Psicosocial.*

Reflexió de fi d'any de Cristianisme i Justícia

Cristianisme i Justícia fa una crida al compromís en la seva reflexió de final d'any

Com és habitual, el centre d'estudis Cristianisme i Justícia tanca l'any amb la publicació d'una reflexió que recull les inquietuds i les fites més rellevants del 2013 i amb la celebració d'una vetlla de pregària per cap d'any dedicada als drets de les persones migrades aquest dimarts a l'església dels Jesuïtes del carrer Casp de Barcelona.

Les víctimes en la seva diversitat d'històries i de presències és el lloc des del qual Cristianisme i Justícia fa balanç de l'any que deixem enrere. La reflexió d'aquest any, "A nosaltres ens toca escollir", destaca quatre punts: l'augment de la desigualtat social, la necessitat de regeneració econòmica i política, la incertesa

a l'entorn del projecte europeu i l'esperança desvetllada a l'Església per l'arribada del **Papa Francesc**. Tot i la preocupació per la situació que ens envolta, el centre no vol presentar una reflexió negativa ni apocalíptica i crida a mantenir l'esperança en temps difícils. Alhora interpel·la als lectors i els convida a passar del pessimisme a la responsabilitat.

Més pobres però, sobretot, més desiguals

El text denuncia que l'augment de la pobresa i la vulnerabilitat de moltes famílies, i la política de retallades dibuixen un escenari en el que "correm el perill d'acabar normalitzant el paisatge de misèria i pobresa quotidianes que ens rodeja". Un paisatge que podria ser més greu,

Col·laboracions

segons aquesta reflexió, si no fos per l'existència d'un teixit familiar i de iniciatives i moviments que eviten que moltes persones acabin caient en l'exclusió.

Sense regeneració econòmica no hi haurà regeneració política

Els esdeveniments d'aquest últim any confirmen que la recuperació dels valors en la pràctica pública vindrà només si hi ha també una regeneració econòmica. “Allà on el valor suprem és el diner, no hi podrà haver mai transparència”, assegura el text. Aquesta regeneració passa, entre d'altres canvis, per una economia més productiva i menys especulativa, una fiscalitat més justa, la lluita contra el frau fiscal, la limitació de les desigualtats salarials o una nova moral bancària.

Més Europa, però no aquesta Europa

L'Europa freda, economicista i tecnocràtica ha seguit erosionant el projecte europeu més polític i social”, diu la reflexió de Cristianisme i Justícia, que alerta de les tendències que s'estan reforçant a Europa arran de la crisi: el discurs de l'austeritat enfront de la solidaritat, l'auge dels moviments euroescèptics que invoquen un desmembrament del projecte europeu com a sortida a la crisi i la falta de contundència en la defensa dels drets fonamentals, com n'és exemple la falta d'una resposta davant la mort de milers d'immigrants a les costes europees o la col·locació d'elements punxants a les tanques frontereres.

Aires del Sud en l'Església

L'elecció del Papa Francesc i els seus primers gestos són acollits amb esperança. Es valora especialment la seva aposta per una Església pròxima a les persones i al seu sofriment, així com la voluntat de governar en diàleg, tot esperant que imprimirà un verdader canvi en l'estructura de l'Església.

“Acollir el desvalgut amb tanques tallants?” Cap d'any pels drets de les persones migrades

El proper dimarts Cristianisme i Justícia conjuntament amb la Fundació Migra Studium celebraran a l'església dels Jesuïtes del carrer Casp de Barcelona unavetlla de pregària de cap d'any dedicada als drets de les persones migrades i amb la denúncia de la col·locació de filats tallants a les tanques frontereres.

Reflexió extreta del web dels Jesuïtes de Catalunya a l'enllaç: <http://jesuïtes.net/nota-de-premsa-reflexió-de-fi-dany-de-cristianisme-i-justícia>

Dins el web podem accedir al document PDF amb el text íntegre de la reflexió.

Las miradas de Jesús

A los niños (Mt 19,14)

A Jesús no solamente le seguían los adultos y las personas mayores. Lo hacían también los niños, para quienes reservaba una mirada especial, diferente, otra; como elaborada expresamente para ellos... Las miradas de Jesús rezumaban siempre amor y ternura. Pero las que guardaba para los pequeños poseían un plus de encanto infantil, de puerilidad pretendida, de caricia. Para mí que jugaba con ellos: que les contaba cuentos e improvisaba visajes y muecas grotescas a fin de entretenerlos y ganárselos definitivamente... Un día, parece ser que los apóstoles trataban de impedir que molestaran al Maestro. Pero Jesús les reprendió con dulzura: “Dejad que los niños se acerquen a mí: De ellos es el Reino de los cielos”... Y siguió jugando con los pequeños. Me he quedado prendado, colgado de una de esas miradas y le he preguntado al Maestro: “¿Qué ves en estos niños, que consiguen transfigurar tu mirada y hacerla más dulce y placentera?”. y él me ha respondido: “Veo su inocencia, no contaminada aún por la malicia, los prejuicios o la especulación. Descanso en ellos: en su capacidad de soñar, en el poder imaginativo de sus pequeños cerebros y en su predisposición para el

asombro ante realidades sugerentes o enormes; su lenguaje se reduce a mostrar unos ojazos totalmente abiertos... Y veo también su inseguridad ante el peligro y ante lo desconocido; inseguridad, que remedian confiando en sus padres, en sus educadores, y en cualquier persona mayor que les preste ayuda... Acaso sean estos pequeños quienes mejor me comprenden”. Señor: Hoy quiero pedirte por todos los niños y niñas del mundo. Han nacido en unos tiempos tan cambiantes, tan veleidosos y confusos, que a veces resulta

difícil no perder el norte o recobrarlo, una vez perdido. Los valores que hoy se cotizan en bolsa son el dinero, el poder, los honores, los negocios, el medrar... Ahora, resulta que el fin justifica los medios, y que toda generalización convierte en buena cualquier barbaridad (“lo hacen todos...”). Y el lenguaje de las Bienaventuranzas resulta ya obsoleto y trasnochado... Señor, haz que estos niños, cuando se hagan mayores, sigan acercándose a ti, para que les cuentes tus cosas y ellos te hagan partícipe de las tuyas... Y así, tiempo y tiempo..., hasta que consigan transfigurar tu mirada y hacerla más dulce y placentera... Como cuando eran pequeños.

*Pedro María Zalvide Zaballa,
Consiliario Nacional de Vida Ascendente*

Cultura

Activitats amb els néts

Click. Activitats d'iniciació científica
Els vostres néts podran observar a través de lupes i calidoscopis gegants, podran experimentar amb instruments musicals, remolins d'aigua, bombolles de sabó gegants i túnels de vent i podran aixecar un hipopòtam amb una sola mà! Naturalment, amb un monitor.

Caps de setmana i festius.

Horari: a les 12.00 h i a les 17.00 h
CosmoCaixa (Isaac Newton, 26. T. 902 22 30 40) Activitat per a nens i nenes de més de 3 anys. Preu per sessió 4 euros.
Places limitades.

Exposicions

Espai David Padrós.

Mostra de petit format on trobareu articles, partitures i escrits originals de David Padrós, músic i compositor català que va donar molta importància a l'arquitectura com a base de la música. Fins a mitjans de febrer.

Horari: el normal de la Biblioteca de Catalunya.

Biblioteca de Catalunya. Espai Zero. (Hospital, 56)
Entrada gratuïta.

Jordi Alomà, 75 anys de pintura

Les pintures que veurem en aquesta mostra ens ensenyaran una visió de Barcelona inèdita. Efectivament veurem Barcelona des dels seus terrats, amb un realisme i una bellesa magnífics.

Del 22 de gener al 9 de març.

Horari: de dilluns a diumenge de 10.00 a 20.00 h.

Museu Marítim de Barcelona. Nau 1 (Av. de les Drassanes, s/n. T. 93 342 99 20).

Entrada gratuïta.

Mediterrani

Amb aquesta exposició podrem conèixer quin ha estat el passat d'aquest mar, comprovar quin n'és el present i veure quins reptes se'ns plantegen per la seva sostenibilitat en el futur.

A partir de l'11 de desembre

Horari: De dimarts a diumenge, de 10 a 20 h.

CosmoCaixa (Isaac Newton, 26. T. 902 22 30 40)

Llibres

Vermes, Timur. *Ha tornat*. Barcelona: Columna, 2013

Hitler torna al món, al món actual i queda amb la boca oberta. Res del que pensava ha succeït. Què ha passat? El llibre és un llibre divertit, que fa riure amb ganes, però el riure no és gratuït. De fet és una sàtira dels temps d'embogiment mediàtic que vivim. I acabes amb el somriure congelat als llavis, reflexionant on som i on anem.

Xerrades

Actualitat cultural i religiosa del mes. A càrrec de Xavier Grasset, director del program L'Oracle de Catalunya Ràdio. Moderador: Òscar Bardají

Dia: 17, febrer

Horari: 19 h

Fundació Joan Maragall. Auditori (València, 244, 1)

Agenda 2014

Febrer

Diumenge 2: XXVI diada de la gent gran. Celebració de la Candelera i els patrons de Vida Creixent Simeó i Anna.

A la Basílica de Sant Josep Oriol. A les 17 hores. Eucaristia concelebrada presidida per l'Emm. i Rvdm. Sr. Lluís Martínez Sistach, Cardenal-Arquebisbe de Barcelona.

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VI – “VI NOU EN BOTS NOUS”.

Març

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VII – EL REGNE DE DÉU ÉS DELS PETITS.

Abril

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VIII – RETRAT DEL DÉU DE JESÚS.

Maig

Dijous 8: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IX – L'ESGLÉSIA NOMÉS TÉ SENTIT SI ÉS SIGNE DEL REGNE DE DÉU.

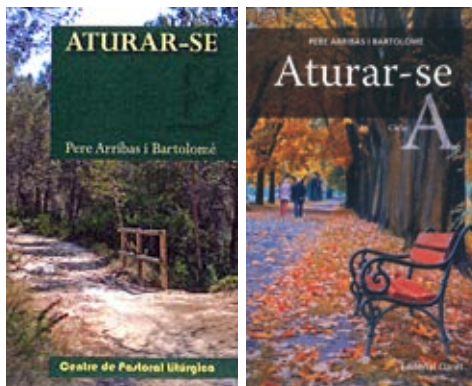
Dimecres 14, XXVIII Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat.

A partir del 1 d'abril podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

Juny

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – EL REGNE DE DÉU TAMBÉ ÉS DE LA TERRA.

Aquests llibres, són un recull de “reflexions”, dels Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN